

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (hierna: het LBIO) de inning van de alimentatie op haar verzoek van 21 augustus 2007 niet heeft overgenomen, terwijl er ondanks de door het LBIO toegestane verrekening een achterstand bestond.

Daarnaast klaagt verzoekster erover dat het LBIO haar ex-partner überhaupt toestemming heeft gegeven om een door hem in januari 2007 gedane betaling, waarbij hij teveel heeft overgemaakt, te mogen verrekenen met een later door hem verschuldigd alimentatiebedrag. Tot slot klaagt verzoekster erover dat het LBIO haar klacht van 12 november 2008 over het niet overnemen van haar inningsverzoek niet in behandeling heeft genomen op grond van de overschrijding van de jaartermijn terwijl verzoekster hierover op 25 januari 2008 nog een brief van het LBIO heeft ontvangen.

Beoordeling

Algemeen

Verzoekster, mevrouw B. en de heer K. hebben in 1996 hun relatie beëindigd. Uit deze relatie is op 27 september 1994 een kind geboren. Bij beschikking van 4 december 1996 bepaalde het Hof Leeuwarden dat heer K. met ingang van 1 maart 1996 een bedrag van fl. 250 per maand diende bij te dragen in de kosten van verzorging en opvoeding van hun kind.

Op 14 december 2005 ontving het LBIO een eerste verzoek tot overname van de inning van verzoekster. Op 6 juli 2006 liet het LBIO verzoekster weten dat de achterstand in de alimentatiebetaling door haar ex-partner was voldaan en dat het dossier werd gesloten.

Op 6 oktober 2006 ontving het LBIO een e-mail van verzoekster waarin zij het LBIO liet weten dat het onterecht tot sluiting van het dossier was overgegaan omdat er nog een achterstand in de betalingen bestond van € 13,95. Op 15 december 2006 schreef het LBIO de ex-partner van verzoekster aan met het verzoek deze achterstand alsnog te voldoen. Op 29 december 2006 meldde de ex-partner bij het LBIO deze achterstand voldaan te hebben. Hij gaf daarbij aan dat hij € 1.395 had overgemaakt. Het LBIO sloot daarop het dossier.

Op 21 augustus 2007 verstuurde verzoekster een tweede verzoek tot overname van de inning van de kinderalimentatie aan het LBIO. In dit verzoek gaf verzoekster aan dat er een achterstand in de betalingen bestond vanaf maart 2007.

Op 28 augustus 2007 schreef het LBIO de ex-partner aan. Hierop liet de ex-partner weten dat hij in december 2006 een bedrag van € 1.395 had overgemaakt terwijl dit € 13,95 had

moeten zijn. Het LBIO liet de ex-partner op 15 oktober 2007 weten dat hij dit bedrag met de betalingsachterstand mocht verrekenen, mits hij aantoonde dat hij inderdaad teveel had betaald.

Op 22 oktober 2007 nam het LBIO de inning over omdat de ex-partner geen betaalbewijzen van het teveel betaalde bedrag van € 1.395 had overlegd.

Op 29 november 2007 overlegde de ex-partner alsnog betaalbewijzen van het bedrag van € 1.395. Het LBIO vroeg op 30 november 2007 bij verzoekster na of zij dit bedrag inderdaad had ontvangen. Indien dat het geval was ging het LBIO het dossier sluiten.

Omdat van verzoekster geen reactie werd ontvangen werd op 20 december 2007 het dossier gesloten. Verzoekster en het LBIO hebben daarover in januari 2008 nog met elkaar gecommuniceerd. Verzoekster ontving onder meer op 25 januari 2008 een brief waarin het LBIO liet weten dat uit de door haar ex-partner overlegde betaalbewijzen was gebleken dat er tot en met december 2007 geen achterstand in de kinderalimentatie bestond en dat het LBIO om die reden op grond van de wet de inning niet kon overnemen.

Op 12 februari 2009 ontving de Nationale ombudsman de klacht van verzoekster. Verzoekster vult haar brief van 24 november 2008 aan de Nationale ombudsman daarin aan. Om die reden is de brief van 24 november 2008 met de bijbehorende bijlagen bij dit onderzoek betrokken.

Opmerking vooraf

Ten tijde van het schrijven van het verslag van bevindingen werd duidelijk dat de klacht van verzoekster met name ziet op het feit dat het LBIO haar ex-partner heeft toegestaan het bedrag van € 1.395 te verrekenen met een latere alimentatiebetaling. Als gevolg van deze toestemming heeft het LBIO de inmiddels overgenomen inning tussentijds beëindigd. Deze beëindiging is volgens verzoekster niet terecht omdat er op dat moment sowieso, dus ook na verrekening, een betalingsachterstand bestond. Daarom zal de Nationale ombudsman eerst beoordelen of het LBIO de verrekening mocht toestaan en daarna ingaan op het tussentijds beëindigen van de overname van de inning.

I. Ten aanzien van het geven van toestemming aan de ex-partner om de door hem in januari 2007 gedane betaling te mogen verrekenen met een later door hem verschuldigd alimentatiebedrag.

Bevindingen

Zienswijze verzoekster

Over de verrekening

1. Verzoekster had op 2 januari 2007 € 1.395 op haar rekening ontvangen. Uit de omschrijving bleek dat het om een achterstallige betaling ging. Eerst begreep verzoekster niet waar het om ging, later begreep zij dat het misschien de betaling van € 13,95 was die haar ex-partner nog moest voldoen nadat het LBIO haar ex-partner op 15 december 2006 had aangeschreven met het verzoek dit bedrag te betalen. Twee weken later ontving zij alsnog het bedrag van € 13,95. Bij de omschrijving stond vermeld dat zij het eerder ontvangen bedrag van € 1.395 terug moest storten. Verzoekster heeft dit niet gedaan omdat zij dit wilde verrekenen met een achterstand in de kinderalimentatie van vóór 2006 die door het LBIO niet meer geïnd mocht worden.

2. Nadat haar ex-partner in 2007 was gestopt met het betalen van kinderalimentatie en zij een verzoek tot overname van de inning bij het LBIO had ingediend, stuurde het LBIO verzoekster op 30 november 2007 een brief met de vraag of het juist was dat haar ex-partner eerder dat jaar een bedrag van € 1.395 had overgemaakt. Uiteindelijk liet het LBIO verzoekster per brief van 20 december 2007 weten de zaak beëindigd te hebben omdat er na verrekening van de € 1.395 geen achterstand in de alimentatiebetaling meer bestond. Verzoekster was van mening dat het LBIO niet mocht oordelen over een eventuele verrekening van deze € 1.395.

3. Verzoekster is van mening dat de betaling € 1.395 een zaak is tussen haarzelf en haar ex-partner. Zij had niet om deze betaling gevraagd, maar nu zij hem ongevraagd heeft gekregen stelt deze haar in staat om achterstallige betalingen, wat ook de omschrijving van de betaling was, uit de periode voor 2006 hiermee te verrekenen.

4. Verzoekster laat weten het vreemd te vinden dat de kennisgeving aan haar ex-partner dat hij mag verrekenen, een eenzijdig besluit van het LBIO is geweest en dat zij daar niet in is gekend. Ook laat zij weten dat deze verrekening in haar nadeel heeft uitgekapt omdat er nu een achterstand is ontstaan die zij niet meer via het LBIO kan laten innen.

Over de verrekeningsverklaring

5. Over de verrekeningsverklaring waar het LBIO later in de klachtbehandeling over sprak, liet verzoekster op 4 augustus 2009 weten niet op de hoogte te zijn geweest van de mogelijkheid van een verrekeningsverklaring en het ook vreemd te vinden dat zij die zou moeten versturen en niet haar ex-partner. Hij was degene die het bedrag van € 1.395 verkeerd had overgemaakt en niet verzoekster. Tevens laat verzoekster weten zich af te vragen waarom het LBIO enerzijds wel de termijn hanteert dat het maximaal tot zes maanden terug de alimentatie kan innen en niet langer, maar dat het wel ruim acht maanden terugkijkt nu het ging om het teveel betaalde bedrag van € 1.395. Verzoekster liet ook weten dat haar ex-partner slechts éénmaal heeft verzocht om terugbetaling en dat was toen hij na het bedrag van € 1.395, het juiste bedrag van € 13,95 overmaakte. Dit verzoek heeft hij gedaan in de vorm van de omschrijving bij de overboeking.

Zienswijze LBIO

Over de verrekening

6. De betaling van € 1.395, heeft de heer K. gedaan naar aanleiding van het verzoek van het LBIO om de betalingsachterstand ad € 13,95 aan verzoekster te voldoen. Om die reden heeft het LBIO de ex-partner toestemming gegeven om het bedrag van € 1.395 te verrekenen met latere alimentatieverplichtingen. Het LBIO was van mening dat, hoewel de ex-partner de omschrijving “achterstallig” aan deze betaling had meegegeven, voldoende aannemelijk was dat die betaling was gedaan naar aanleiding van het verzoek van het LBIO. Het was aannemelijk dat de heer K. zich had vergist bij het invullen van het bedrag en daarbij de komma twee plaatsen had opgeschoven. Ook was het LBIO van mening dat indien de ex-partner in het verleden een achterstand had in de betalingen ouder dan de zes maanden die het LBIO niet kon innen, verzoekster een deurwaarder had moeten inschakelen. Het LBIO is van mening dat de betaling ad € 1.395 niet kan worden toegewezen op een achterstand die is ontstaan voorafgaande aan deze zes maanden. Het LBIO acht het dus niet onjuist dat het LBIO het bedrag van € 1.395 op het moment dat verzoeksters tweede incassoverzoek werd ontvangen, als een voorschot heeft beschouwd ter betaling van de alimentatie in de toekomstige periode.

Over de verrekeningsverklaring

7. Per brief van 23 juni 2009 liet het LBIO onder meer weten dat de ex-partner op 29 december 2006 het LBIO had laten weten per ongeluk € 1.395 te hebben overgemaakt en bij verzoekster herhaaldelijk te hebben gevraagd dit bedrag terug te storten, maar dat zij hierop niet reageerde. Het LBIO liet tevens weten dat de ex-partner verschillende mogelijkheden had om het bedrag van € 1.395 terug te krijgen. Eén daarvan was om het teveel betaalde bedrag te verrekenen met latere alimentatieverplichtingen, tenzij verzoekster hem een verrekeningsverklaring had toegezonden om daarmee de alimentatiebetalingen van vóór 2006 te verrekenen. Aangezien het LBIO niet op de hoogte is gesteld van zo'n verrekeningsverklaring, mocht de ex-partner het bedrag met latere alimentatieverplichtingen verrekenen.

Informatie uit dossier over de betaling van € 1.395 en € 13,95

8. De ex-partner heeft verschillende rekeninggegevens aan het LBIO toegestuurd, namelijk kopieën van bankafschriften over de periode januari 2006 - juni 2006; een gedeeltelijke uitdraai van internetbankieren gespecificeerd op afschrijvingen van € 146 tot € 147 voor de periode van 1 januari 2006 - 1 januari 2007 en van bij- en afschrijvingen van € 1.300 - €1.400 in de periode 1 januari 2007 - 1 november 2007. In deze rekeninggegevens staat dat de ex-partner tweemaal het bedrag van € 1.395 heeft overgemaakt naar verzoekster, namelijk op 30 december 2006 en op 1 januari 2007. De betaling van 30 december 2006 heeft een omschrijving meegekregen, namelijk “achterstallig”, de betaling van 1 januari

2007 had geen omschrijving. Ook komt daaruit naar voren dat verzoekster op 17 januari 2007 een bedrag van € 1.395 aan haar ex-partner heeft betaald. In alle correspondentie over en weer wordt erover gesproken dat de ex-partner eenmaal het bedrag van € 1.395 heeft betaald. De Nationale ombudsman heeft verzoekster daar voor de zekerheid per e-mail van 4 maart 2010 expliciet naar gevraagd, maar verzoekster gaf aan dit niet te hebben gedaan. Uit de kopie van de bankafschriften en de uitdraai van internetbankieren bleek niet dat de ex-partner tevens een bedrag van € 13,95 heeft overgemaakt met daarbij als omschrijving het verzoek het bedrag van € 1.395 terug te storten. Verzoekster heeft in haar e-mail van 4 augustus 2009 aan de Nationale ombudsman laten weten dat haar ex-partner alsnog de betaling van € 13,95 heeft gedaan.

Beoordeling

9. Het redelijkheidsbeginsel eist dat bestuursorganen voorafgaand aan elk handelen (rechtshandelingen en feitelijke handelingen) de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen. In het licht van het realiseren van de doelstelling mag de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk zijn. Het bestuursorgaan moet bij zijn handelen de relevante feiten en omstandigheden vergaren. De verzamelde gegevens dienen vertaald te worden in belangen die tegen elkaar moeten worden afgewogen.

10. Nadat het LBIO het verzoek tot overname van de inning in augustus 2007 had ontvangen, heeft het contact gezocht met de ex-partner van verzoekster. Deze liet weten in januari 2007, op verzoek van het LBIO, € 1.395 aan zijn ex-echtgenote te hebben overgemaakt, waar dit € 13,95 had moeten zijn. De ex-partner liet het LBIO weten dat er daarom geen betalingsachterstand bestond. De ex-partner had eerder al, op 29 december 2006, aan het LBIO laten weten dat hij € 1.395 had overgemaakt en dat hij herhaaldelijke verzoeken om terugbetaling had gedaan bij zijn ex-echtgenote. Volgens de reactie op de klacht van het LBIO van 23 juni 2009, heeft dit een rol gespeeld in de beoordeling of hij dit bedrag vervolgens mocht verrekenen. De Nationale ombudsman merkt op dat als het LBIO het voor haar besluitvorming kennelijk zo belangrijk vond dat de ex-partner meerdere keren om terugbetaling had gevraagd, zij dit eerst bij verzoekster had moeten navragen. Verzoekster heeft de Nationale ombudsman namelijk in haar e-mail van 4 augustus 2009 laten weten dat haar ex-partner slechts éénmaal hierom heeft verzocht.

11. De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat de ex-partner van verzoekster éénmaal het bedrag van € 1.395 heeft betaald nu verzoekster en haar ex-partner beiden spreken van een eenmalige betaling van € 1.395. Dit hoewel uit de bankafschriften en uitdraaien van internetbankieren iets anders naar voren lijkt te komen. Daarnaast heeft de ex-partner noch verzoekster aangegeven dat dit bedrag is terugbetaald. Ook gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat de ex-partner van verzoekster tevens een bedrag van € 13,95 heeft betaald. Dit hoewel dit uit de bankafschriften en uitdraaien van internetbankieren niet naar voren komt. De Nationale ombudsman baseert zich hierbij op de door verzoekster en

haar ex-partner consistente beweringen op dit punt.

12. Duidelijk is dat de betaling van € 1.395 is gedaan na een verzoek van het LBIO om aan zijn ex-echtgenote € 13,95 over te maken. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat het hier om een schrijffout of tikfout is gegaan en dat de ex-partner met het bedrag van € 1.395 eigenlijk € 13,95 heeft bedoeld over te schrijven. Dit bedrag zag dus op de betalingsachterstand zoals op dat moment door het LBIO berekend. Die wilde de ex-partner op dat moment ongedaan maken. Het LBIO had op dat moment geen bemoeienis met een eventuele in 2006 opgebouwde betalingsachterstand. Het LBIO heeft overigens zonder enig commentaar deze mededeling in het dossier opgenomen en het dossier toen, eind 2006, gesloten. De Nationale ombudsman vindt het dan ook begrijpelijk dat het LBIO bij het daarop volgende inningsverzoek de ex-partner toestemming heeft verleend dit teveel betaalde bedrag te verrekenen met de toekomstige termijnen. De Nationale ombudsman vindt dat het LBIO hiermee niet onbehoorlijk heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

13. De Nationale ombudsman hecht er wel aan om op te merken dat de informatieverstrekking hierover naar verzoekster zorgvuldiger had gekund. Het LBIO had haar duidelijker moeten uitleggen waarom zij de verrekening toestond. Ook had het LBIO niet zomaar de stelling van de ex-partner, dat hij regelmatig om terugbetaling had verzocht, voor waar moeten aannemen nu verzoekster daar iets heel anders over heeft verklaard. Dit doet echter niet af aan de beslissing van het LBIO om de verrekening toe te staan. Deze is terecht geweest.

II. Ten aanzien van het niet overnemen van de inning

Bevindingen

Zienswijze verzoekster

Over de sluiting

1. Het LBIO heeft eind december 2007 op basis van door de ex-partner verstrekte betaalbewijzen besloten het dossier te sluiten voordat verzoekster de kans had gekregen om daarop te reageren. Zij had de brief van het LBIO van 30 november 2007 pas eind december ontvangen omdat zij in Spanje woont en een priority sticker op de envelop ontbrak. Verzoekster heeft het LBIO per brief van 21 januari 2008 laten weten het niet eens te zijn met de sluiting van het dossier. Zij liet het LBIO weten dat, hoewel het LBIO op basis van de informatie van haar ex-partner had geconcludeerd dat er geen achterstand was, er al driekwart jaar helemaal niets meer was betaald. De achterstand, tot en met januari 2008 was inmiddels opgelopen tot ruim € 1.500.

Over de achterstand

2. Verzoekster geeft aan dat ook na verrekening van het bedrag van € 1.395 er een betalingsachterstand bestond op grond waarvan het LBIO de overname van de inning had moeten doorzetten. Voor het laatst heeft zij dat gedaan per e-mail van 4 augustus 2009. De achterstand over de periode januari 2007 tot en met juli 2009 bedroeg op dat moment volgens haar € 1.698,71, zonder de verrekening van de € 1.395. (Met verrekening bedraagt het verschil € 303,71; No)

Zienswijze LBIO

Over de sluiting

3. Omdat verzoeksters ex-partner de betalingen had aangetoond door middel van een uitdraai van internetbankieren en dit geen officieel betalingsbewijs is, zou het LBIO de zaak sluiten onder voorbehoud dat verzoekster daartegen geen bezwaar zou maken. Verzoekster heeft pas later gereageerd. In reactie op het bezwaar van verzoekster tegen sluiting van het dossier, liet het LBIO verzoekster per brief van 25 januari 2008 weten dat uit de door haar ex-partner overgelegde betaalbewijzen was gebleken dat er tot en met december 2007 geen betalingsachterstand in de alimentatieverplichting had bestaan. Om die reden kon het LBIO op grond van de wet de inning niet overnemen.

4. In reactie op het vvb gaf het LBIO nog aan niet verantwoordelijk te zijn voor vertraging bij de Spaanse post.

Over de achterstand

5. Het LBIO heeft de Nationale ombudsman in reactie op het onderzoek op 23 juni 2009 een overzicht gestuurd waaruit volgens het LBIO bleek dat de ex-partner in januari 2007 uiteindelijk een bedrag van € 1.378,41 teveel had betaald. (Dit bedrag is de € 1.395 die de ex-partner heeft betaald minus de € 13,95 die hij had moeten betalen; No)

Het LBIO heeft dit als volgt verrekend met de alimentatiebetalingen:

Maand

Verschuldigd

Verrekend

Nog te verrekenen (€1.378,41)

Februari 2007

€ 149,34

€ 149,34

€ 1.229,07

Maart 2007

€ 149,34

€ 149,34

€ 1.079,73

April 2007

€ 149,34

€ 149,34

€ 930,39

Mei 2007

€ 149,34

€ 149,34

€ 781,05

Juni 2007

€ 149,34

€ 149,34

€ 631,71

Juli 2007

€ 149,34

€ 149,34

€ 482,37

Augustus 2007

€ 149,34

2010/212

de Nationale ombudsman

€ 149,34

€ 333,03

€ 1.045,38

€ 1.045,38

€ 333,03

6. Tevens liet het LBIO weten dat het de inning had beëindigd omdat het van mening was dat er na verrekening van de € 1.395 geen achterstand in de betalingen bestond.

Beoordeling

7. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit vereiste brengt voor het LBIO mee dat het zich voorafgaand aan de overname van de inning van kinderalimentatie op de hoogte stelt van alle relevante feiten en omstandigheden. Ook brengt het met zich mee dat als een bestuursorgaan informatie ontvangt die van belang is voor het nemen van een beslissing, het deze aangeboden informatie verifieert. Een bestuursorgaan kan een burger immers pas juist informeren als het zelf de benodigde informatie heeft verworven en geverifieerd.

8. Op grond van artikel 1:408 BW (zie Achtergrond; No), waarin de voorwaarden voor de overname van de inning zijn bepaald, neemt het LBIO de inning van de kinderalimentatie over wanneer de ontvangstgerechtigde aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de betalingsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling te kort is geschoten.

9. Verzoekster heeft, toen zij het LBIO in augustus 2007 verzocht om de inning van de kinderalimentatie over te nemen, informatie overlegd waaruit het LBIO volgens haar kon opmaken dat er een achterstand in de kinderalimentatie bestond. Het LBIO heeft vervolgens de ex-partner de gelegenheid geboden om informatie te overleggen waaruit het tegendeel zou blijken. Omdat de ex-partner van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt heeft het LBIO de inning overgenomen.

10. Op 29 november 2007 ontving het LBIO van de ex-partner alsnog informatie waaruit bleek dat er mogelijk geen achterstand in de kinderalimentatie bestond op het moment dat het LBIO de inning had overgenomen.

11. Zoals uit het verrekeningsoverzicht van het LBIO blijkt, bestond er in augustus 2007 geen achterstand in de alimentatiebetaling, maar had de ex-partner een bedrag van € 333,03 teveel betaald. In augustus 2007 was er dus achteraf niet voldaan aan de

vereisten voor overname van de inning. Het LBIO kon in augustus 2007 echter nog niet weten dat er geen achterstand bestond, omdat de ex-partner op dat moment de betaalbewijzen nog niet aan het LBIO had verstrekt. Op basis van de op dat moment beschikbare informatie is het LBIO dus terecht tot overname van de inning overgegaan.

12. Op het moment dat de ex-partner alsnog de informatie overlegde had het LBIO deze, voorafgaand aan de beslissing de inning voortijdig te beëindigen, bij verzoekster moeten controleren. Het LBIO ging op 30 november 2007 bij verzoekster na of deze informatie van de ex-partner klopte. Verzoekster heeft de Nationale ombudsman laten weten deze brief pas eind december 2007 te hebben ontvangen omdat zij in Spanje woont en een priority sticker op de envelop ontbrak. Dit acht de Nationale ombudsman niet onaannemelijk, temeer nu de post vertraagd kan zijn vanwege de drukte van de kerstpost. Omdat het van verzoekster geen reactie had ontvangen beëindigde het LBIO op 20 december 2007 de inning. Het LBIO heeft in een nadere reactie aangegeven deze beëindiging juist te vinden omdat zij niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de vertraging van de Spaanse post. De Nationale ombudsman vindt dat het LBIO zich er hiermee te gemakkelijk van af maakt. Het was namelijk eenvoudig geweest om voorafgaand aan de voor verzoekster ingrijpende beslissing om de inning te beëindigen telefonisch contact met haar op te nemen. Het LBIO heeft dus onvoldoende gedaan om verzoekster de gelegenheid te geven te reageren op de beslissing op de inning te beëindigen. Dit heeft ertoe geleid dat het LBIO de door verzoekster aangedragen informatie, dat er op dat moment wel sprake was van een achterstand, niet heeft kunnen meenemen in de beslissing om de inning te beëindigen.

13. Verder is de redenering in de brief van 25 januari 2008 tegenstrijdig aan wat het LBIO verzoekster in de brief van 20 december 2007 had laten weten. In die brief lieten zij haar namelijk weten dat zij bezwaar kon maken tegen de sluiting van het dossier. Op het moment dat zij dat doet en aangeeft dat de achterstand inmiddels is opgelopen tot € 1.500 (dus een hogere achterstand dan het bedrag van € 1.395 die haar ex-partner van het LBIO mocht verrekenen; No) gaat het LBIO daar niet op in maar sluit desondanks toch de zaak. Daarnaast is het onzorgvuldig dat het LBIO in de brief van 25 januari 2008 geheel voorbijgaat aan de stelling van verzoekster dat er inmiddels een achterstand bestond van ruim € 1.500 en alleen de eigen stelling herhaalt dat haar ex-partner het bedrag van € 1.395 mocht verrekenen. Het LBIO had moeten zien dat er, ook al mocht de ex-partner het bedrag van € 1.395 verrekenen, er op dat moment dus een achterstand bestond van minimaal € 105. Nu hierover een verschil van mening bestond tussen het LBIO en verzoekster, had het LBIO hierover contact moeten opnemen met verzoekster.

14. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO bij verzoekster actiever en adequater de verkregen informatie had moeten verifiëren. Bij zulke belangrijke informatie, had het LBIO deze, op het moment dat het geen reactie had ontvangen, dus ook nog telefonisch na kunnen gaan. In deze situatie had het LBIO, nadat was gebleken dat het de inning op 22 oktober 2007 onterecht had overgenomen, de inning niet zomaar tussentijds

mogen beëindigen, maar deze moeten voortzetten vanaf het moment dat er wel een achterstand in de betalingen was ontstaan.

Hiermee heeft het LBIO in strijd gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet in behandeling nemen van haar klacht over het inningsverzoek op grond van overschrijding van de jaartermijn

Bevindingen

Zienswijze verzoekster

1. Verzoekster is het er niet mee eens dat de directeur van het LBIO in zijn klachtbehandeling reageert op een eerder inningsverzoek, terwijl haar klacht de afwijzing van haar inningsverzoek van 21 augustus 2007 betrof.
2. Verzoekster begrijpt niet waarom het LBIO van mening is dat het haar klacht niet hoeft te behandelen op grond van de jaartermijn. Volgens verzoekster was er van overschrijding van de jaartermijn helemaal geen sprake.

Het LBIO heeft verzoekster op 20 december 2007 laten weten het dossier te sluiten, op 25 januari 2008 is er voor het laatst correspondentie over gevoerd, verzoekster heeft haar klacht op 12 november 2008 naar het LBIO verstuurd en deze werd op 3 december 2008 door het LBIO ontvangen.

Zienswijze LBIO

3. Het LBIO is niet inhoudelijk op de klachten van verzoekster ingegaan onder verwijzing naar het overschrijden van de jaartermijn. Op grond van artikel 9:8 lid 1 onder e van de Awb (zie Achtergrond; No) was het LBIO van mening dat het deze klacht niet in behandeling hoefde te nemen nu deze betrekking had op een gedraging die langer dan een jaar voor indiening van de klacht had plaatsgevonden. Het LBIO ging er van uit dat de klachten verband hielden met het beëindigen van de overname van de eerste inning die liep in de periode december 2005 tot juli 2006.
4. Het LBIO heeft echter, nadat daarover op 18 februari 2009 telefonisch contact had plaatsgevonden tussen het LBIO en Bureau Nationale ombudsman, alsnog op 4 maart 2009 aan verzoekster een reactie gestuurd. Het LBIO ging daarbij inhoudelijk niet in op de klacht over het niet overnemen van de inning in augustus 2007. Het was van mening dat het op grond van artikel 9:8 lid 1 onder b van de AWB niet verplicht was om daarop te reageren.

5. Het LBIO heeft de Nationale ombudsman op 23 juni 2009 laten weten dat het de klacht over de verrekening van de alimentatie wel had moeten behandelen omdat het om een gedraging ging die feitelijk in 2007 had plaatsgevonden en waartegen verzoekster binnen het jaar een klacht had ingediend. Verder laat het LBIO weten dat het met de brief van 4 maart 2009 alsnog op het standpunt van verzoekster over de verrekening is ingegaan en dat het standpunt van het LBIO over de verrekening daarmee niet is gewijzigd.

Beoordeling

6. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt mee dat een bestuursorgaan een bij wet opgedragen taak nauwgezet moet uitvoeren en daarbij de noodzakelijke informatie zorgvuldig dient te betrekken. Tevens brengt dit met zich mee dat slordigheden moeten worden vermeden en geleverde informatie moet adequaat worden verwerkt.

7. Het LBIO heeft nooit inhoudelijk gereageerd op de klacht over het beëindigen van het inningsverzoek van verzoekster van 21 augustus 2007 en heeft hiermee noch naar verzoekster, noch naar de Nationale ombudsman zorgvuldig geantwoord op alle onderwerpen waarover verzoekster heeft geklaagd. Hiermee heeft het LBIO in strijd gehandeld met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam, is:

gegrond ten aanzien van:

het niet overnemen van de inning na het verzoek daartoe van 21 augustus 2007, terwijl er wel een betalingsachterstand bestond, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

het niet in behandeling nemen van de klacht op grond van overschrijding van de jaartermijn, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

niet gegrond ten aanzien van:

het geven van toestemming aan de ex-partner om de door hem in januari 2007 gedane betaling te mogen verrekenen met een later door hem verschuldigd alimentatiebedrag.

Onderzoek

Op 12 februari 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw B. te Lloret de Mar, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld om op de verstrekte inlichtingen te reageren. Zij maakte van die gelegenheid gebruik.

De reacties van verzoekster en van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen op het verslag van bevindingen gaven aanleiding om het verslag op enkele punten te wijzigen en aan te vullen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 12 november 2008, met bijlagen waaronder kopieën van haar brief van 21 januari 2008 aan het LBIO en het antwoord van het LBIO op die brief van 25 januari 2008.

De reactie van het LBIO op de klachten van verzoekster van 2 januari 2009, per e-mail verzonden op 22 januari 2009.

Het verzoekschrift van verzoekster van 12 februari 2009, per e-mail verzonden.

De reactie van de directeur van het LBIO op de klachten van verzoekster van 4 maart 2009.

De reactie van de directeur van het LBIO op het onderzoek van de Nationale ombudsman van 22 juni 2009.

De reactie van verzoekster op het standpunt van het LBIO, per e-mail verstuurd en ontvangen op 4 augustus 2009.

Het antwoord van verzoekster op een aanvullende vraag van de Nationale ombudsman, per e-mail verstuurd en ontvangen op 4 maart 2010.

De reactie van verzoekster op het verslag van bevindingen, ontvangen op 29 juni 2010.

De reactie van de directeur van het LBIO op het verslag van bevindingen, ontvangen op 30 juni 2010.

Bevindingen

Zie onder *Beoordeling*.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:8

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;
- b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
- c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,
- d. waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld;
- e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,
- f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.

2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is.

3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld. Artikel 9:12, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing."

2. Burgerlijk wetboek

Artikel 1: 408

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

7. Een invordering die geldt op het tijdstip van het meerderjarig worden van het kind, wordt ten behoeve van de meerderjarige voortgezet, tenzij deze op zijn verzoek wordt beëindigd.

8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.

9. Invorderingen die tien jaren nadat de minderjarige de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, nog niet door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen zijn verwezenlijkt, mogen worden beëindigd. De onderhoudsgerechtigde wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente.

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald.

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

13. Met uitzondering van de leden 1, 7 en 11, is dit artikel van overeenkomstige toepassing op de ten behoeve van een echtgenoot of geregistreerd partner bij rechterlijke uitspraak vastgestelde uitkering tot levensonderhoud, daaronder begrepen de beschikking inzake een voorlopige voorziening betreffende een uitkering tot levensonderhoud, met dien verstande dat invorderingen die tien jaar na de indiening van het verzoek om invordering nog niet zijn verwezenlijkt door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, mogen worden beëindigd."